

Сутринта на 6 юлия генералъ-адютантъ Гурко захваналъ сѣщо да напада на Шипка отъ къмъ югъ; неговото нападанье сѣщо било уединено: въ това врѣме никой отъ сѣверната страна не подновилъ атаката. Гурко изпроводилъ най-напрѣдъ два стрѣлковы баталиона и двѣ роты пластуни; баталионитѣ взели да се катерѣтъ по урвата на гористата пѣтека — отъ къмъ истокъ; а двѣтѣ роты пластуни отъ къмъ югъ. Като се промѣкнѣли скришомъ до пѣрвата неприятелска позиция, двата стрѣлковы баталиона завзели я изведнѣжъ и щѣли да ударѣтъ напрѣдъ, когато съгледватъ отъ гората Св. Никола — турцитѣ вдигали бѣлъ флагъ и давали знакъ, че ужъ искатъ да се прѣдадѣтъ. Въ сѣщото врѣме двама турски офицери, съ бѣли флагове въ рѣцѣтъ, отдѣлили се отъ войската си и се спустили отъ гората Св. Никола къмъ стрѣлицѣтъ. Командиритѣ на двата баталиона спрѣли тозъ часъ нападаньето. Отъ рускитѣ редове излѣзли да посрѣщнатъ мнимитѣ парламентѣори: единъ стрѣлковъ офицеръ, прусски военни опълномощенъ майоръ Лигницъ и двама солдати. Но турскитѣ офицери се връщатъ завчасъ; на неприятелската страна се дали нѣкакви бѣлѣзи и турскитѣ баталиони силно загърмѣли върху рускитѣ.

Подиръ едно таквозъ вѣроломство, рускитѣ стрѣлци тозъ-часъ подкачили нападаньето, взели двѣ укрѣпления и лагеря имъ и вече се приближавали къмъ главната турска позиция. Но силний огънь на турскитѣ топове и незнаянието, че орловскій полкъ сѣщо нападалъ отъ сѣверъ, накарали рускитѣ стрѣлци да отстѣпѣтъ. Това отстѣпване станѣло въ пѣленъ порядѣкъ. Турцитѣ не смѣяли да гонѣтъ отстѣпвающитѣ. Общата загуба на рускитѣ войски въ врѣме на това нападанье била 150 души убити и ранени; тѣкъ падналъ полковникъ Климантовичъ, командиръ на 13 стрѣлковы баталионѣ, Есаулъ Баштанний и графъ Роникеръ.